

° **Viane, 24 februari 1888**
+ **Ninove, 1967**

STAD NINOVE

EDUARD POELAERT

STRAAT

Edward Poelaert werd priester gewijd in 1911 en ging aan de slag als leraar in het Sint-Aloysiuscollege van Ninove. Tijdens de Eerste Wereldoorlog ervaarde hij als aalmoezenier en brancardier het onrecht dat de Vlaamse soldaten aan het front meemaakten. Hij zou zijn hele leven hevig Vlaamsgezind blijven. Tegelijk verzette hij zich als antifascist en pacifist tegen de collaboratie van een deel van de Vlaamse beweging.

In 1919 keerde hij terug naar het college, maar in augustus 1924 werd hij aangesteld als pastoor van de nieuwe Sint-Theresiaparochie op de Burchtdam in Ninove. Hij was er pastoor tot 1965. Hij bleef op de parochie wonen, bij de 'zusterkens van den Burchtdam', tot zijn dood in 1967.

Pastoor Poelaert was een man van de daad. Hij opende meteen na zijn aanstelling de zaal 'Volksverheffing', waar hij vormingsavonden organiseerde en toneel speelde. Fundamenteel was zijn werk inzake ziekenzorg. Hij haalde bijvoorbeeld de Zusters van Vincentius naar de Burchtdam om aan thuisverpleging te doen. De joviale pastoor was sterk betrokken op het welzijn en het geluk van zijn parochianen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog liet hij bijvoorbeeld processiekleren tot babyluiers versnijden, want daar was toen meer nood aan dan aan processies.

Pastoor Poelaert was een zeer kleurrijke figuur over wie tientallen verhalen de ronde deden. Veel mensen gingen bij hem naar de mis omdat ze van korte duur was. Voor duivenmelkers wilde hij wel eens een dienst in minder dan 20 minuten regelen. Zijn preken, met zijn ogen dicht, waren naar verluidt meesterlijk. Dat de pastoor de gave van het woord had, bleek ook uit zijn talrijke commentaren in het lokale weekblad 'De Denderklok'.

Waarom een held?

De joviale pastoor Edward Poelaert kleurde veertig jaar lang het socioculturele en religieuze leven van de Sint-Theresiaparochie op de Burchtdam.